

систему державного управління по боротьбі з корупцією. Отже, приватизація повинна бути не стільки джерелом бюджетних надходжень, скільки способом ринкової реструктуризації та капіталізації нашої економіки.

Висновок. Зміна форми власності та організаційно-правових форм управління промисловими підприємствами поки що не має суттєвого позитивного впливу на результати їхньої виробничо-фінансової діяльності. Нові елементи управління на приватизованих підприємствах тільки починають формуватися, але деякий позитивний соціально-економічний ефект від цього можна очікувати лише на тих з них, які функціонують у новому статусі понад три роки. Решта підприємств ще знаходиться у стадії адаптації до ринкових умов. Враховуючи специфіку реформування власності в Україні та перш за все перевагу неконкурентних форм її реалізації, а також відсутність очікуваних позитивних ефектів у розвитку економічної системи, треба більш активно запроваджувати конкурентні методи приватизації з метою пошуку ефективного власника та стратегічного інвестора, необхідна масштабна післяприватизаційна підтримка підприємства за допомогою відповідних ринкових структур із залученням банків, страхових і консалтингових фірм.

Одержано 20.04.2017

УДК 005.511

Сергій Олександрович Гайдук,

студент 3 курсу факультету № 6 ХНУВС

Науковий керівник: д-р екон. наук, професор Садилов М. А.

СТРАТЕГІЯ БІЗНЕС-ПЛАНУВАННЯ

Сьогодні в Україні міцно затвердилася громадська думка про об'єктивну необхідність багатопланового і дієвого втручання держави в процесі розвитку економіки. Надія на ринкові сили, що самореалізуються, вичерпалася. Економіка країни, яка надана самій собі, підійшла до критичної крапки. Мало що робиться для розширення попиту, що є головним двигуном виробництва. Навіть Всесвітній банк постійно закликає нас переглянути курс на обмеження дій держави, змінити його у бік оптимального і раціонального втручання державних органів в економічні процеси.

В країнах з розвиненою ринковою економікою стратегічне планування виступає найважливішим інструментом державного регулювання господарства. Стратегічне планування потреби у інвестиційних ресурсах допомагає підтримувати необхідні економічні пропорції. З його допомогою забезпечується злагоджена цілеспрямованість функціонування всіх ланок господарської системи суспільства.

Для економіки України на етапі переходу державне стратегічне планування інноваційно-інвестиційного розвитку регіону особливо актуально.

Органам, що управляють економікою, вкрай необхідно передбачення ходу процесів розвитку приватизації і монополізації, результатів становлення багатоманітних форм власності, наслідків технологічного оновлення виробництва і т. ін. у міру стабілізації ситуації в економіці, можливості для виявлення закономірностей і тенденцій соціально-економічного розвитку розширення та підвищення ступеня передбаченості змін в економіці і поведінки різних суб'єктів господарських відносин. Посилюється потреба в більш глибокому і всебічному опрацюванні довготривалої і багатопланової економічної політики. З переходом до нового етапу ринкових реформ на всіх рівнях управління, у всіх ланках народного господарства зростає роль фахівців, що вміють ухвалювати оптимальні рішення, які відносяться до майбутнього, постійно погоджувати поточну діяльність із стратегічною метою.

Стратегічне планування зарекомендувало себе як один з найдієвіших інструментів сучасного менеджменту. Є стара, багато разів перевірена часом істина: «саме на менеджмент всіх рівнів покладається задача зробити все можливе для забезпечення оптимального варіанту майбутнього розвитку і не дозволити втягнути себе у водоверть невдач». Сучасний світ вельми багатоманітний, залежить від безлічі чинників, але якщо ця теза стане дороговказною зіркою для тих, хто здатний узяти на себе величезний тягар відповідальності за керівництво нашим господарством в умовах, що склалися, і готовий зробити все для того, щоб бути на рівні вимог в рамках цієї відповідальності, то успіх розвитку країни буде забезпечений.

Компанії в усьому світі реорганізують свою роботу, орієнтуючись на команди, перебудовуючи ключові види діяльності, створюючи системи загального менеджменту якості, конкуруючи на базі організаційних можливостей (так само як і диференціації продукції) і будуючи більш «плоскі», з меншим числом рівнів організаційні структури керування.

Процвітаючі компанії вживають стратегічні наступи для забезпечення стійкої конкурентної переваги, а потім використовують свою частку ринку, щоб досягти чудових фінансових результатів. Енергійне виконання творчої, неординарної стратегії може вивести регіон на провідні позиції, забезпечуючи просування товарів або послуг доти, поки вони не стануть стандартом у даному регіоні.

Добре продумане стратегічне бачення готує компанію до майбутнього, встановлює дострокові напрямки розвитку й визначає намір компанії зайняти конкретні ділові позиції. Чим краще продумана стратегія бізнес-планування й чим більш вміло вона введена та виконана на підприємствах, тим більше в регіоні шансів на сильну позицію.

Одержано 20.04.2017

